

От президент Хенри Б. Айринг
Първи съветник в Първото президентство

Наградата да устояваме добре

Когато бях млад мъж, служих в Църквата като съветник на един мъдър президент на окръг. Той постоянно се стареше да ме учи. Спомням си един съвет, който ми даде веднъж: „Когато срещнеш някого, отнасяй се към него с такова внимание, сякаш има сериозни неприятности и ще постъпиш правилно в повече от половината случаи“. Тогава си помислих, че той е песимист. Сега, повече от 50 години по-късно, виждам колко добре е разбирал света и живота.

Всички ние се сблъскваме с изпитания – понякога с много трудни изпитания. Знаем, че Господ допуска да преминаваме през изпитания, за да можем да ставаме по-добри и да се усъвършенстваме, така че да бъдем с Него завинаги.

Господ учи Пророка Джозеф Смит в затвора Либърти, че наградата за успешното устояване на изпитанията му е, че това ще му помогне да се подготви за вечен живот:

„Сине Мой, мир на душата ти; твоето бедствие и твоите страдания ще бъдат краткотрайни;

и тогава, ако ти им устоиш добре, Бог ще те възвиси горе и ти ще тържествуваш над всички твои зложелатели“ (У. и З. 121:7–8).

Толкова много неща се стоварват върху нас през живота, че може би изглежда трудно да се устоява

добре. На семейство, което се изхранва от реколта, когато не вали дъжд, може да изглежда трудно да се устоява добре. Те може да се питат: „Колко ли още ще издържим?“ Може да изглежда по този начин на младеж, съпротивляващ се срещу нарастващите изкушения и нечистотия, които го заливат. Може да изглежда по този начин на млад мъж, борещ се да получи необходимото му образование или обучение за намиране на работа, за да издържа съпругата и семейството си. Може да изглежда по този начин на човек, който не може да си намери работа или губи работа след работа, докато работодателите затварят вратите си за него. Може да изглежда по този начин на хора, сблъскващи се с влошаване на здравето и отслабване на физическата сила, което може да се появи по-рано или по-късно в живота им или в живота на тези, които обичат.

Но един любящ Бог не създава тези изпитания за нас, просто за да види дали можем да издържаме на трудности, а по-скоро, за да види дали ги понасяме добре и по този начин да ставаме по-добри.

Първото президентство учи старейшина Парли П. Прат (1807–1857), когато той бил новопризован член на Кворума на дванадесетте апостоли: „Включен си в една кауза, която изисква цялото ти внимание; ... превърни се в шлифована стрела ... Трябва да понесеш много мъка, много труд и лишения, за да бъдеш

съвършено шлифован ... Твоят Небесен Отец го изиска; това е Неговото поле, Неговото дело и Той ще ... те поощрява ... и въздига“¹.

В книгата Евреите, Павел говори за плодовете от устояването добре на изпитанията: „Всяко наказание първоначално изглежда за страдание, а не за радост, но след това то принася плод на мира и на справедливостта за тези, които са възпитавани чрез него“ (Евреите 12:11).

Нашите изпитания и трудности ни дават възможността да се учим и израстваме, и дори могат да променят характера ни. Ако се обръщаме към Спасителя в моментите ни на нужда, нашите души могат да бъдат усъвършенствани, чрез устояване докрай.

Затова, най-важното нещо е да не забравяме винаги да се молим (вж. У. и З. 10:5; Алма 34:19–29).

Второто нещо е да се стараем непрекъснато да спазваме заповедите – независимо от противопоставянето, изкушенията или вълненията около нас (вж. Мосия 4:30).

Третото решаващо нещо е да служим на Господ (вж. У. и З. 4:2; 20:31).

Когато служим на Учителя, ние Го опознаваме и обикваме. Ако не преставаме да се молим и да служим, ще започнем да разпознаваме ръката на Спасителя и влиянието на Светия Дух в нашия живот. Много от нас, за определен период от време са служили по този начин и са усещали този вид спътничество. Ако мислено се върнете назад към това време, ще разберете, че с вас са се случили промени. Изкушението да вършите зло сякаш е намаляло. Желанието да вършите добро се е увеличило. Хората, които ви познават най-добре и ви обичат, може да кажат: „Станал си по-мил и търпелив. Сякаш не си същият човек“.

Не сте същите хора. Били сте променени чрез Единението на Исус Христос, защото сте разчитали на Него по време на вашите изпитания.

Обещавам, че Господ ще ви помага в изпитанията, ако Го търсите и Му служите, и че душата ви ще бъде шлифована в този процес. Насърчавам ви да се упоавате на Него във всичките си неволи.

Знам, че Бог Отец живее, чува и отговаря на всяка наша молитва. Знам, че Неговият Син Исус Христос е платил цената за всички наши грехове и желае да дойдем при Него. Знам, че Отецът и Синът бдят над

нас и са подготвили начин да устоим успешно и да се завърнем отново у дома.

БЕЛЕЖКА

1. *Autobiography of Parley P. Pratt*, изд. Парли П. Прат-мл., 1979 г., с. 120.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Всички ние имаме изпитания, които доказват нашата вяра и способност да устояваме. Взимайте под внимание нуждите и трудностите на онези, на които преподавате. Преди посещение, може да се молите за напътствие как да им помогнете да устояват добре. Бихте могли да обсъдите заедно принципите и стиховете от Писанията, които споменава президент Айринг, включително молитвата, службата и спазването на заповедите. Може да споделите и пример за това как сте били благословени по начини, които са ви помогнали да устоявате успешно.

МЛАДЕЖИ

Когато моята приятелка почина

От Саманта Линтън

През първата ми година в гимназията, моя приятелка получи мозъчна аневризма и почина на следващия ден. Въпреки че бях член на Църквата, не можех да се примиря. Бях учена през целия ми живот, че мога да се обръщам към Небесния Отец и Спасителя за всичко, но никога не ми се бе случвало нещо подобно дотогава.

Плаках с часове, опитвах се да намеря нещо – каквото и да е – което да ми дари мир. В нощта след като почина, се обърнах към книгата с химни. Докато прелиствах страниците, попаднах на „Бъди със мене, Господи“ (Химни, № 104). Третият куплет привлече вниманието ми:

*Бъди със мене, Господи,
настъпва вечерта.*

*Когато Ти не си до мен,
аз нямам светлина.*

*От тъмнината на света
боя се, Господи.*

*Спасителю мой, тази нощ
със мене остани.*

Този куплет ми дари много мир. Тогава осъзнах, че Спасителят не само можеше да остане с мен в онази нощ, но и че Той знаеше точно как се чувствах. Знаем, че любовта, която почувствах от този химн не само ми помогна през онази нощ, но също ми е помагала и през много други изпитания, през които съм преминала.

Авторката живее в щата Юта, САЩ.

**Може да изтеглите „Бъди със мене, Господи“
на lds.org/go/7176.**

Да бъдат всички едно

С молитва изучавайте този материал, като търсите вдъхновение, за да прецените какво да споделите. Как това, да разбират ролята на Обществото за взаимопомощ, подготвя Божиите дъщери за благословиите на вечния живот?

Вяра, семейство, взаимопомощ

Исус постигнал съвършено „единство с Отца, като подчинил Себе си, и плът и дух, на волята на Отца – учи старейшина Д. Тод Кристоферсън от Кворума на дванадесетте апостоли.

– Със сигурност не ще бъдем едно с Бог и Христос, докато не направим Техните воля и интерес нашето най-голямо желание. Такова послушание не се постига за един ден, но чрез Светия Дух Господ ще ни наставява, ако ние имаме това желание, докато с течение на времето можем точно да кажем, че Той е в нас, както Отец е в Него¹.

Линда К. Бъртън, обща президентка на Обществото за взаимопомощ, ни учи как да работим за това единство: „Сключването и спазването на завети е израз на нашето обещание да станем подобни на Спасителя. Идеалът е да се стремим към поведение, което най-добре е изразено в

няколко фрази от един любим химн: „Във *Твоя* път ще ходя, Отче мой ... ще нося светите слова, *Отче* мой ... И верен *син* ще бъда аз“².

Старейшина Кристоферсън също ни напомня, че „докато полагаме усилия ден след ден и седмица след седмица да следваме Христовия път, нашият дух отстоява превъзходството си, битката в нас утихва и изкушенията спират да ни безпокоят“³.

Нийл Ф. Мериът, втора съветничка в Общото президентство на Младите жени, свидетелства за благословиите от стремежа да приведем нашата воля в съответствие с Божията воля: „Имах трудности в желанието си да избягвам човешкото желание да постъпвам по *моя* начин, докато разбрах че моят начин е много непълен, ограничен и по-нисш от начина на Исус Христос. Неговият начин е пътят, който води

до щастие в този живот и до вечен живот в идния свят“⁴. Нека смирено се стремим да станем едно с нашия Небесен Отец и Неговия Син, Исус Христос.

Допълнителни стихове от Писанията и информация

Йоан 17:20–21; Ефесяните 4:13; Учение и завети 38:27; reliefsociety.lds.org

БЕЛЕЖКИ

1. Д. Тод Кристоферсън, „Тъй и те да бъдат в нас едно“, *Лиахона*, ноем., 2002 г., с. 72, 73.
2. Линда К. Бъртън, „Силата, радостта и любовта, които произлизат от спазването на заветите“, *Лиахона*, ноем. 2013 г., с. 111.
3. Д. Тод Кристоферсън, „Тъй и те да бъдат в нас едно“, с. 71
4. Нийл Ф. Мериът, „Да отдадем сърцата си на Бог“, *Лиахона*, ноем. 2015, с. 32.

Обмислете следното

Как вършенето на Божията воля ни помага да ставаме по-подобни на Него?